

= se po, pérderisa janë futur në xhehenem.

Falënderoj Allahun e madhëruar!

** Në pesë ajetet e para pëershkrurat se si trupat e mëdhenj të ekzistencës i pérulen dhe i binden urdhërit të Zotit në vijilje të kijametit. Qielli çahet, toka duket më e gjërë, ngase kodrat nuk ekzistojnë më. Toka i hedh jashtë të vdekurit dhe lirohet.

Njeriu pér çdo moment përpinqet që më veprat e tij, qofshin të mira o të këqija, t'i afrohet vdekjes, t'i afrohet momentit kur veprat e veta do t'i gjejë para Zotit.

Ai që është ruajtur e ka bërë vepra të mira, atij shënimet i vijnë nga ana e djathët, e cila është shenjë se atij i paraqitet llogaria pa hyrë në detaje, pse të mirat i shpërblehen e të këqijat i shlyhen; ai pra, i gjëzuar kthehet në mesin e të vëtëve.

Ai që ka bërë të këqija, shënimet i vijnë pas dhei e mallkon veten, sepse ai do të jetë në zjarr. Ai sa ishte në dynja asnjëherë nuk u kujtua se ç'është duke vepruar dhe mendoi se nuk do të dalë para Zotit.

Këtu Kur'anî sérish u kthehet disa dukurive të kësaj bote në të cilat Zoti betohet se do të përjetoni vështirësi pas vështirësive, duke filluar prej vdekjes e deri në fund në xhennet ose në xhehenem. Idhujtarët as nuk besuan, as nuk iu përlën Zotit kur u lexohej Kur'anî, por bile edhe nuk e besuan si shpallje të Zotit, e mendonin se Zoti nuk e di çka mbajnë ata në zemra. Shpérblimet njerëzve të mirë kurrë nuk u ndërprehen.

Falënderuar qoftë Allahu i madhëruar!

SURETU EL BURUXHË KAPTINA 85

E zbritur në Meke, pas sures Esh Shemsu, ajete: 22

Kjo sure e shpallur në Meke, përbledh çështje rrëth besimit. Në fillim, pas betimit në qiellin me yje, në ditën e kijametit, në pejgamberë e njerëz, u bëhet një vështrim viktimate që ranë pér hir të besimit.

Kriminelëve u tèrhiqet vërejtja me dënim nga Zoti i madhëruar, ashtu si e dënoi edhe popullin e faraonit dhe të Themudit.

Quhet: "Suretul Buruxhi" - kaptina e galaktikës, ngase në fillim përmendet qielli nëpër të cilin udhëtojnë yjet.

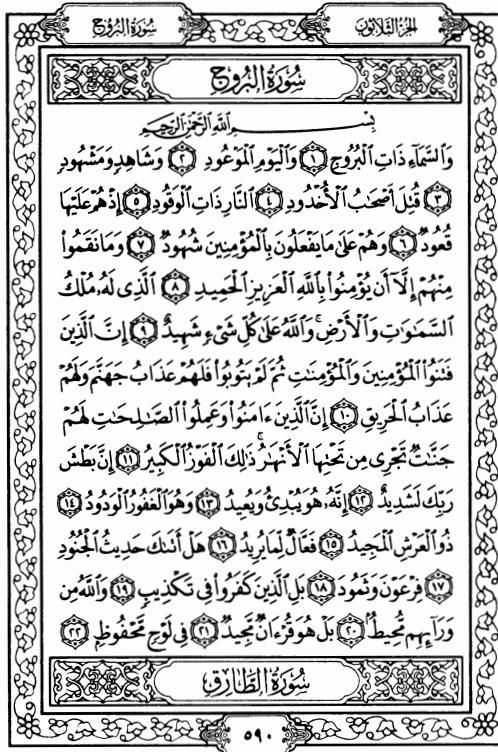
SURETU EL BURUXHË

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbëresit!*

1. Pasha qjellin me plot yje,
2. Pasha ditën e premtuar,
3. Pasha atë që dëshmon dhe atë që dëshmohet!
4. Mallkuar qofshin ata të zotët e hendeqeve,
5. Të zjarrit me plot lëndë djegëse,
6. Kur ata rrinin ulur rrëth tij,
7. Dhe dëshmonin atë që bënin me besimtarët.
8. E nuk patën pse t'iurrejnë, përvëç që e besuan Allahun, ngadhënjyesin, të lavdëruarin,
9. Të cilët i takon sundimi i qiejve e i tokës, e Allahu është dëshmitari i çdo sendi.
10. Është i sigurt se ata që i sprovuan besimtarët dhe besimtarët dhe nuk u penduan; ata kanë dënimin e xhehenemit dënimin e djegies.
11. Ata që besuan dhe bënë vepra të mira, ata kanë xhennetë nën të cilët burojnë lumenj, e ai është suksesi më i madh.*
12. Është e vërtetë se goditja e Zotit tënd është e forte.
13. Në të vërtetë, Ai është që e fillon (*krijumin*) dhe e rikthen.
14. Ai është që falë mëkatet, është i dashur.
15. Është i zoti i Arshit, të madhëruar!

* Dita e premtuar është dita e kijamitetit, ndërsa dëshmues janë pejgamberët që dëshmojnë për njëzet. Por dëshmuese është edhe dita e xumasë, e cila dëshmon se çka punojnë besimtarët në të, ose dita në Arafat, e ka edhe mendime të tjera.

As-habi Uhdudë, ishin sundues që i mundon besimtarët dhe i digjinët në hendeqe. Mendohet për një sundues persian, për një jehudi, ndërsa një hadith të cilin e transmeton Ahmed, Muslimi, Nesaiu, thuhet se fjala është për një besimtar të ri dhe për një falltor. Hadithi është shumë i gjatë. Sido që të jetë, kriminelët e tillë janë të mallkuar prej Zotit, pse i munduan besimtarët; të tillë ishin edhe idhujtarët mekas, të cilët i urrenën myslimanët për shkak se besuan një Zot. Por të mos harrojnë se grushti i Zotit është i ashpër dhe atë nuk ka kush që mund ta pengojë, e Kur'anë është i famshëm, edhe pse ata nuk e besojnë.

16. E punon atë që dëshiron.
17. A të ka ardhur ty lajmi i ushtrive,
18. Të faraonit dhe të Themudit?
19. Por, këta që mohuan (*idhujtarët*), vazhdojnë me gjenjeshtrë.
20. Po Allahu ata i ka rrëthuar (*nuk mund t'i shpëtojnë!*)
21. Përkundrazi, (*ata që gënjejnë*), ai është Kur'an i famshëm.
22. Në një pllakë të ruajtur mirë (*né Levhi Mahfudhë*).